

Şehirli Bakış

Konya Şehir Koleji Değerler Eğitimi Okul İçi Yayıncısı

OCAK 2017 / YIL:1 SAYI:4

AYIN KONUSU:
AHLAK

KONYA
ŞEHİR KOLEJİ

02

AYIN KONUSU

- Ahlak

04

DENEME VE HİKAYELER

- Allah'ın Ahlakıyla Ahlaklanmak
- Kim Daha Adil? (Hz. Ömer r.a.)
- Örnek Sahabe Hz. Ebubekir Efendimizden
- Ahlaklı Davranış ve Hz. Ömer

10

AYET VE HADİS

- 68/Kalem 4
- Tirmizi, Birr 61

12

AYIN KİTAPLARI

- Peygamberimizin (sav) Örnek Ahlakı
- Peygamberin Aynaları
- Kılavuz Kitap
- Ahlak

14

ŞİİRLER VE SÖZLER

- Bu Dünya Hangimizin
- Desinler Diye
- Kardan Aydınlık

18

FİLMLER

- Koro
- Bab' Aziz
- İmkânsız Olasılık

20

ETKİNLİKLER

- Kompozisyon
- Yorumluyoruz
- Kelime Avı

EĞİTİM VE AHLAK

Eğitim denilince zihnimizde birçok tanım ve kavram oluşmaktadır. "Yeni kuşakların, toplum yaşayışında yerlerini almak için hazırlanırken, gerekli bilgi, beceri ve anlayışlar elde etmelerine, **kişiliklerini geliştirmelerine** yardım etme etkinliği" en anlamlı tanımlamalardan biridir. Biz de Konya Şehir Koleji ailesi olarak eğitimin sadece akademik birikim kazanma olmadığı bunun yanında temel insani değerlerin de kazanılması gerektiği düşüncesini taşımaktayız. Bu çerçevede kurum olarak Karakter Gelişimini yani **DEĞERLER EĞİTİMİNİ "iyi"** bireyler yetiştirme yolunda olmazsa olmazımız olarak görüyoruz.

Bu ayki değerimiz **AHLAK!**

Ahlak ise; yaratılış manasına gelen "hilkat" kökünden türemiştir. Bu kelime oluşum itibarıyla "halk" ve "huluk" ifadelerini kapsar. Halk, insanın maddi yaratılışını; Huluk ise huy, karakter, davranış gibi manevi yaratılışını temsil etmektedir. Doğal olarak ahlak; huy'un çoğulu olup huylar, seciyeler anlamına gelirken tarafsız ve genel bir ifadeyle iyi ve kötü arasındaki niyet, karar ve etkinlik farklılığıdır.

Ahlak, bizlerin hem bu dünyada hem de öbür dünyada sahip olduğu bir değer değil midir? Peygamber efendimizin eşsiz kıymetine yönelik ayet-i kerimde ; **"Şüphesiz ki sen, yüce bir ahlak üzeresin"** (el-Kalem,4) buyrulması da yürüdüğümüz bu kutlu yolda bizlere ışık tutmaktadır. Bizleri insani anlamda değerli kılan toplumu ayakta tutup ruh ve şekil veren en önemli değerlerden birisidir ahlak.

Ahlak, temelde ailede başlayarak gelişimini sürdürür ve hayatın her bölümünde düşüncelerimizde ve davranışlarımızda etkisini gösterir. İnsani vasıfların yerleşmesi ve vicdan kavramının olgunlaşması da ahlaki donanımımıza paraleldir. Ahlakın konusu iyi ya da kötü tüm insani davranışlardır. Diğer insanlarla uyumlu ve sağlıklı bir hayat geçirmenin yolu da güzel ahlak sahibi olmaktan geçmektedir.

"Ahlak millet yapısının temelidir, o olmadan hiçbir şey olmaz" dolayısıyla gelecek nesillerimizin yeşerdiği kurumumuzda yaratılış gayemize uygun olarak vatan-millet bilincinde, adil, vicdanlı ve ahlaklı fidanlar yetiştirmek başat hedeflerimizdendir. Hizmet verdiğimiz fikir ve irfan yuvaları bu değerleri kazandırdığında kuruluş amacına ulaşacaktır. Bu bağlamda şanlı Türk Tarihinin Cihan Fatih, Fatih Sultan Mehmet Han'ın şu sözlerini paylaşmak istiyorum:

Volkan CANLI

Konya Şehir Koleji
Ortaokul Müdürü

"Akli öldürürsen, ahlak da ölür. Akıl ve ahlak öldüğünde millet bölünür. Kadı'yı satın aldığı gün adalet ölür. Adaleti öldürdüğün gün devlet de ölür."

Ahlaklı bir ecdadın devamı olarak geçmişimizin ışığını geleceğe yansıtmak elbette ki evlatlarımızın kendilerini geliştirip gerçekleştirmelerine ve erdemli insan olmalarına bağlıdır. İnançımızın gereği olan kulluk vazifelerimizin dışında bize biçilmiş yaşam süresini en etkin şekilde tamamlamak için donanımlı bireyler yetiştirmek de biz eğitimcilerin görevlerindedir.

Söz konusu bu durumda gözü haramdan uzak duran, kendi kadar karşısındakinin de hakkını savunan, ilim öğrenmekten çekinmeyen, **"İkra' bismi rabbikellezi hâlak."**(96/Alak-1) emrini düstur edinen, geçmişine sahip çıkıp kültürünü yaşayan bireylerin yetişmek bizler için ütopyik olmayacaktır. Konya Şehir Koleji -şehrin okulu- olarak bu düşünceye çığır açarak misyonumuzu idame ettirmek bizlerin en büyük gurur kaynağı olacaktır.

Sözlerimi "Şehrimiz" in en büyük değerlerinden olan Hz Mevlana'nın şu deyişi ile sonlandırmak istiyorum; **İyi ahlak, "Hep "Gül" düşünüp, gülistanlık olmak" tır.**

Cenab-ı Hakkın selamı üzerinize olsun...

BİR KAVRAM OLARAK AHLAK

Ahlak; toplum içinde oluşan ve gelişen, toplumun kendisinin oluşturduğu yazısız kurallar bütünüdür. Bu kurallar bireye içinde doğduğu toplum tarafından kazandırılır. Bununla beraber ahlaki kurallar toplumdan topluma farklılık arz etmektedir. Bunun için bireyin yaşadığı toplum onun karakterini ve ahlakını belirler. Atalarımız zamanında "Bana arkadaşını söyle sana kim olduğunu söyleyeyim" sözünü de bizlere kendi çevremizi kurarken ne kadar dikkatli olmamız gerektiğini öğretmiştir.

İslam ahlak kavramına son derece önem vermiştir. Peygamberimiz (sav) bir hadisi şerifte bizlere "Ben güzel ahlaki tamamlamak için gönderildim." buyurmuştur.¹

Şüphesiz ki Müslüman halkın rehberi Kur'an ve her yönüyle Kur'an'ı hayatına geçiren, açıklayan ve anlatan Hz. Muhammed (sav)'dir. Bu durumda bize şunu sormak düşer: Peygamberimiz neler yapmıştır ve biz neler yapmalıyız? Bu sorunun cevabını bulmak için öncelikle Peygamberimizin yaşamına bakmamız gerekir.

Peygamberimizin risalet öncesi hayatında ailesi ve arkadaşları onun ahlaki gelişimi açısından etkili olmuştur. Hz. Muhammed (sav) Haşimoğulları ailesine mensuptur. Haşimoğulları Kâbe'ye ibadet için gelen hacıların yiyecek ve içecek ihtiyaçlarını karşılıyorlar ve bundan hiçbir karşılık beklemiyorlardı. Bu peygamberimizin manevi değerlerini önemseyen bir aile içinde yetişmiş olduğunu bize gösterir.

Amcası ile beraber çıktığı ticari yolculuklar onun insanlarla iyi ilişkiler kurmasına vesile olmuştur. Haksızlığa karşı kurulmuş olan Hilfu'l Fudul hareketi içinde yer alması da ahlaki tutumuna ve erdemlerine ne denli bağlı olduğunu bize göstermektedir. Yine arkadaş seçimlerine baktığımızda arkadaşlarının gizli davet döneminde de sonraki dönemlerde de yanında olduğunu görmekteyiz.² Risalet sonrası dönemde ise zaten sahip olduğu güzel ahlaki vahiy yoluyla

Peygamberimizin "Güzel Ahlak"ı Kur'an tarafından belirtilmiş olmasına rağmen peygamberimiz "Ya Rabbi senden, sıhhat, afiyet ve güzel ahlak dilerim." şeklinde dua etmiştir. Her zaman için ahlaklı olmayı tavsiye etmiştir. Kur'an'ı Kerim'de de Allah kullarının nasıl davranması gerektiğini defaten öğretmiştir.

Mesela Hucûrat Suresi'nde insanların ve toplumların birbirine nasıl davranması gerektiği anlatılmıştır. Savaşan iki topluluğun arasını adil bir şekilde düzeltmek, insanların ardından giybet etmemek, kibre ve gurura düşmemenin gerektiği çünkü üstünlüğün yalnız ve yalnızca takvada olduğu belirtilmiştir. Ayrıca "Ey iman edenler! Seslerinizi Peygamber'in sesinden fazla yükseltmeyin. Birbirinize bağırdığınız gibi, Peygamber'e yüksek sesle bağırmayın. Öyle yaparsanız, siz farkına varmadan amelleriniz boşa gider."³ "Sana odaların ardından seslenenlerin çoğu akıllarını kullanmıyorlar"⁴ ayetleri de bize hitap şekillerimizin nasıl olması gerektiğini öğretir.

Peki, yaptığımız iş ahlakî bir davranış mıdır yoksa değil midir? Bunun kararını kim verir ve nasıl anlaşılır? İslam tarafından uygunsuz görünen davranışlar toplum tarafından da uygunsuz bulunmuştur. Dolayısıyla yapılan davranışa toplumun tepkisi ahlakiliği açısından bir değerdir ancak bu ahlaka sahip erdemli toplumlar için böyledir. Esas mahkeme insanın kendi vicdanıdır. Yaptığım bu davranış benim vicdanımda nasıl bir etki gösterdi?

Bu sorunun cevabı bize kendi değer yargılarımızı oluşturmamıza yardım eder. İnsanoğlu fitrat olarak da yalan söylemek gibi ahlaksız davranışlara yatkın olmadığı için kendini rahatsız hisseder. Ernest Hemingway ahlak konusunu özetlerken şu ifadeleri kullanır. "Ahlak konusunda inandığım ilke şudur; bir şeyi yaptıktan sonra kendini iyi hissediyorsan o ahlakidir; eğer kendini kötü hissediyorsan o gayri ahlakidir."

Mevlana Celaleddin Rumi ise güzel ahlak konusunda şu sözleri söylemiştir; "Hakk'ın bize edeb ihсан etmesini isteyelim. Zira terbiyeden noksan olan, O'nun lütfuna layık değildir. Edepsizin kötülüğü yalnız kendisine değildir. Belki bütün dünyaya karşılık, ateş verir."⁵

Sözün özünü ele alacak olursak unutmamız gereken ahlak kavramının birey ve toplum içinde birbirine girişik bir şekilde bulunduğudur. Çevre ve birey ahlak konusunda birbirini etkileyerek devam eden bir döngü içindedir. Önemli olan şu altın kuralı unutmamaktır. Kendinize nasıl davranılmasını istiyorsanız sizde çevrenize o şekilde davranmalısınız.

SAZİYE NOYAN

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni

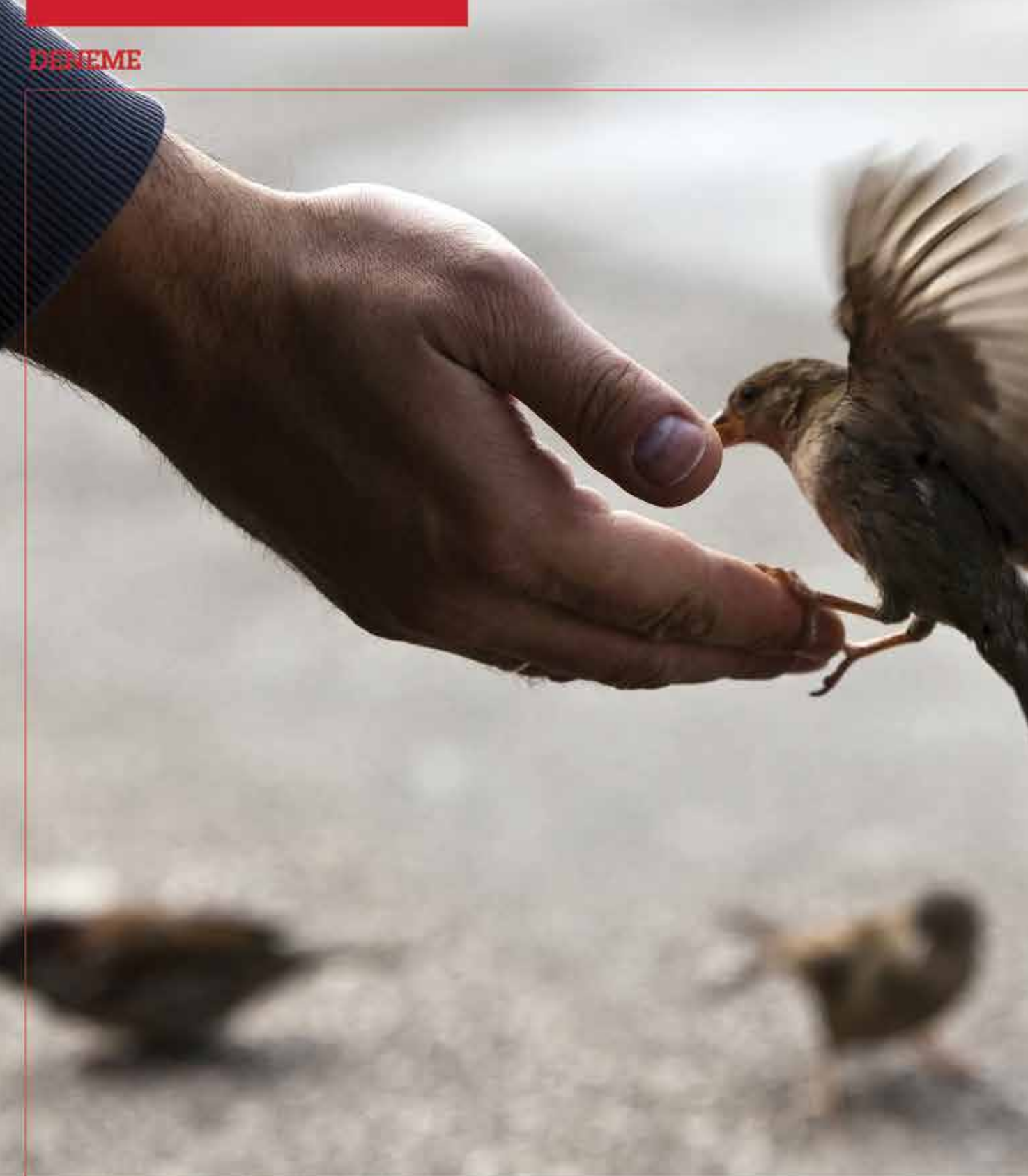
¹ Muvatta, Husnû'l-Hulk,1

² Ünal Kılıç,C.Ü İlahiyat Fakültesi Dergisi , XIII/1 - 2009, 79-97,s.81-83

³ 49/Hucurat Suresi 2

⁴ 49/Hucurat Suresi 4

⁵ (Mesnevi, I / 79-80)

ALLAH'IN AHLAKIYLA AHLAKLANMAK

“Ve sen elbette yüce bir ahlak üzeresin”¹

Allah'ın, Rasulüne (sav) yüce kitabında hitabıdır. Çünkü o Resul, Allah'ın ahlâkıyla ahlâklanmıştır.

Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmak mü'minliğin esasıdır. Allah'ın ahlakı ile ahlaklanmak ne demektir ve bir mü'min bunu hayatına nasıl ikame etmelidir? Yüce yaratıcı insan için en üst konumdadır ve insanın O'na karşı sorumlulukları vardır. Buradaki üst konum ifadesi temel çıkış noktamızdır. Öyle ki, insan kendisini değerlendirirken takva bakımından daha üstün olanlara bakmalıdır. İnsanın kendisini sürekli geliştirmesini esas alan İslâm'ın gerekliliğini yerine getirmek ancak bununla mümkün olacaktır.

Nasıl ki bir öğrencinin gelişimi öğretmeniyle, bir çırağın gelişimi ustasıyla oluyorsa mü'minin gelişimi de önce kendisinden takvaca üstün olanla sonra da yüce yaratıcı ile olacaktır. Bundan temel maksat budur. Yani kişi, gelişiminin sürekliliğini bu yöntemle gerçekleştirecektir.

İnsan, doğduğu andan itibaren sürekli gelişim halindedir. Bu fiziki, akli ve ahlaki anlamda süregelen bir durumdur. Fiziki gelişim, kişinin özellikle bir irade göstermesine gerek kalmadan kendiliğinden meydana gelir. Akli ve ahlaki gelişim ise kişinin kendi iradesiyle ve çevre etkisiyle olur. Buradan hareketle insan, fiziki gelişimden hesaba çekilmeyecektir. Yani vücudunun belli organının gelişmemesi onun hâkimiyetinde olmayacağından hesabından da mesul değildir. Akli ve ahlaki durum ise bundan farklıdır.

Çünkü her ikisinin gelişimi insanın iradesi ile olacaktır. Bu yüzdendir ki temelde her ikisi de mesuliyetimiz dâhilindedir. O halde bizler, sorumlu olduğumuz durumları göz önünde bulundurarak davranışlarımıza yön vermek durumundayız.

Önümüzde “yüce bir ahlak üzere” olan bir kıymetli bir şahsiyet var. Bizler yönümüzü tayin etmede her daim onu esas alınız. Bu bizim hem işlerimizi kolay kılmada hem de Allah'ın rızasını kazanmada önemli bir rol oynamaktadır. Bize düşen bu durumu hayatımıza nasıl uygulanacağını belirlemektir.

Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmayı tavsiye eden Peygamber'in ahlakını anlamak önemlidir. O Peygamber ki; işlerini tam manasıyla hakkını vererek yapan, her daim adaleti gözetken, yaratılana yaratandan ötürü kıymet veren bir şahsiyettir. Günümüzde yalnızca namusa indirgenen ahlakın aslında öyle olmadığını bizlere en iyi şekilde anlatandır.

Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmak ve bunu hayata ikame etmek nasıl olmalıdır sorusuna diyebiliriz ki; yaptığımız iş ne olursa olsun en iyisini yapmak bir ahlaktır. İnsanlara ve tüm yaratılana adaletle yaklaşmak bir ahlaktır. Kimsenin hakkını yemeden ve kimseye tamah etmeyerek hayatını sürdürmek bir ahlaktır. Kimsenin namusuna göz dikmeden adamlığı esas almak ahlaktır. Kur'an'ı anlamak ve onu hayata doğru bir şekilde aktarmak bir ahlaktır. Bütün bunların farkında olmak ve hassasiyeti her daim gözetmek ahlaktır. Mü'min bilir ki bunları gerçek manada uygulamak Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmanın hayata ikame edilmiş halidir.

Nurullah DİLEK

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretmeni
Değerler Eğitimi Zümre Başkanı

¹ Kalem Süresi 4. Ayet

HİKAYELER

KİM DAHA ADİL? (Hz. Ömer r.a.)

"Halife Hz. Ömer, Mısır valisi Amr b. As, Mısır'ı bayındır bir ülke yapmak için imar çalışmalarına başlanır. Bunun için İskenderiye şehrinde başlamak üzere, öncelikle caddelerin genişletilmesine ihtiyaç vardır. Plân yapıp işe başlanır. Çalışma ilerledikçe yol üzerine denk gelen evler ve araziler, sahiplerinin razı oldukları paralar ödenerek istimlak edilmekte ve yollar genişletilmektedir.

Bir gün yol çalışması bir Yahudi'nin evinin bulunduğu yerde kesilir. Yolun genişletilmesi için Yahudi'nin evinin yıkılması gerekmektedir. Yahudi ise evini terk etmek istemez. Görevliler Yahudi'yi ikna etmek için çok çaba sarf ederler. Fakat Yahudi evini terk etmemeye kararlıdır. Durum Amr b. As'a intikal ettirilir. Vali Yahudi ile bizzat görüşür. Fakat o da ikna edemez. Bunun üzerine hiddetlenir ve "bedelini fazlasıyla verdikten sonra tabii ki seni o evden çıkarırım" der. Yahudi durumu Halife Ömer'e arz edeceğini söyler. Amr b. As da "sen bilirsin" der.

Yahudi yola koyulur ve bir zaman sonra Medine'ye varır. Rastladığı bir adama halifenin sarayının nerede olduğunu sorar. Adam halifenin sarayının olmadığını söyler. Yahudi şaşırır, zira Mısır'daki valisinin bile sarayı varken, yedi düvele hükmeden şahsın bir sarayı yoktur! Öyleyse halifeyi nasıl bulabileceğini sorar. Adam halifenin evine gitmesini söyler ve yolu tarif eder.

Yahudi tarif edilen yere varır. Gayet basit, mutevazi bir evdir burası. Diğer evlerden bir farkı yok. Kapıyı çalar. Hz. Ömer'in kızı Hz. Rukiye r.a. kapıyı açar. Yahudi, halifeye görüşme isteğini bildirir, Hz. Rukiye de halifenin evde olmadığını, belki mescit civarlarında olabileceğini söyler. Yahudi geri dönüp halifeyi aramaya başlar. Hava çok sıcaktır ve Yahudi'nin mecali de tükenmiştir. Mescide vardığında bir duvarın gölgesinde başını bir tuğlaya yaslamış, elbisesi eski, hırkası yamalı, uyumakta olan birine rastlar. Ayağıyla dürterek adamı uyandırır. Adam:
- Ne istiyorsun? diye sorar.

Yahudi:
- Müminlerin emirini arıyorum. Onu mutlaka bulmam lazım, der.

Adam:
- İşte buldun! der. Müminlerin emiri benim!
Yahudi inanmaz. Bu yabancı olduğu yerde, bu garip insanların arasında halifeyi bulma ümidi azalmaktadır. Bu sırada oradan birkaç kişi geçer.

Adamlar o eski elbisesi, hırkası yamalı adamı saygıyla selamlarlar. O da büyük bir tevazu ve vakarla karşılık verir. Böylece Yahudi, yanındaki adamın halife olduğuna kanaat getirir. Hz. Ömer'in yanına diz çöker, rahatsız ettiği için özür diler. Hz. Ömer r.a:

- Rahatsız etmedin. Ne istiyorsan söyle, der.

Yahudi bunun üzerine hikâyesini anlatır. Hz. Ömer dikkatle dinledikten sonra:

- Sen haklısın, der. Bizde kimsenin malını satmaya zorlamak yoktur. Değerinden fazla bedel vermek de bu hareketi haklı kılmaz.

Sonra etrafına bakınır. Bir kemik parçası görür. Onu alır ve üzerine "Nuşirevan bizden daha mı adil?" diye yazar. Sonra bunu Yahudi'ye uzatıp:

- Bunu al, Amr'a götür, der.

Yahudi, halifenin kendisini başından savdığını düşünür. Çaresiz, kemik parçasını alır.

Ertesi gün Mısır'a doğru yola koyulur. İskenderiye'ye gelir. Valiye çıkmaya gerek duymadan evine gider. Davasından ümidini kesmiştir. Sarayı, tacı-tahtı olmayan bir hükümdarın kemik üzerine yazılmış bir sözünden sonuç çıkmayacağını düşünür.

Amr b. As ise Yahudi'nin İskenderiye'ye döndüğünden haberdardır ve halifenin kararını merak etmektedir. Birkaç gün sonra Yahudi'yi çağırır ve halifeyi görüp görmediğini sorar. Yahudi gördüğünü ve konuştuğunu söyler. Vali:

- Ne söyledi, diye sorar. Bunun üzerine Yahudi kemik parçasını çıkarır ve uzatır:

- Hiç... Bunu Amr'a götür dedi, der.

Amr b. As, kemiği alır ve üzerindeki yazıyı okur ve birden sapsarı kesilir. Gözleri dalmış bir vaziyette bir süre hareketsiz kalır:

- Tamam, evini almaktan vazgeçtik, der.

Yahudi bir kez daha şaşkındır. Sıradan görünümlü birinden, devlet işleriyle hiç bağdaşmayan, kemik üzerine yazılı bir söz, Mısır'ı yöneten birini nasıl böyle etkiler?

- Ey emir, bu sözün sırrı nedir? Bir emir bile ifade etmeyen bir söz sizi kararınızdan nasıl vazgeçirdi, diye sorar.

Amr b. As, anlatır:

"Henüz cahiliye zamanıydı. Ben ve Ömer Mekke'de yaşar ve ticaretle meşgul olurduk. Sermayemiz fazla değildi. Ortaklaşa alabildiğimiz malları devemize yükler, uzak yerlerde onları satar, kârını paylaşırdık.

Bir seferinde İran'ın Medayin şehrine gittik. O zamanlar İran'ın kirası (kralı) adaletiyle meşhur Nuşirevan idi. Mallarımızı satıp bir handa konakladık.

Hancı bize devemizi koruyabileceğini, paralarımızı da kendisine emanet verebileceğimizi söyledi. Biz, yabancı bir ülkede paramızı emanete vermeyi düşünmüyorduk. Devemizi de ayrı bir ücret ödememek için hanın avlusuna bağladık. Ertesi gün satmayı düşündüğümüz malları alıp Mekke'ye geri dönecektik. Ancak sabahleyin uyandıığımızda yastığımızın altındaki para çalınmıştı. Baktık ki devemiz de çalınmış. Yabancı bir memlekette ortada kalmıştık. Hancının yakasına yapıştık ama nafiye. Hancı:

- Ben size her şeyinizi emanet etmenizi söylemiştim ama kabul etmediniz, dedi.

Haklıydı. Ben boynumu büktüm. Ama Ömer durumu Nuşirevan'a götürmeye kararlıydı. Nuşirevan öğleye kadar devlet işleri ile meşgul olur, öğleden sonra da halkın şikâyetlerini dinlerdi. Öğleden sonra Nuşirevan'la görüşüp başımıza gelenleri anlattık. Nuşirevan:

- Demek yastığınızın altından paranızı çaldılar... Peki be adamlar, paranız yastığınız altındayken siz uyuyor muydunuz? Uyanık kalıp paranıza sahip çıksaydınız ya, diye çıkışınca ben cevap veremedim.

Ama Ömer başını kaldırıp pervasızca:

- Evet efendim, biz uyuyorduk. Çünkü sanıyorduk ki siz uyumuyorsunuz, deyiverdi.

Ömer'in kralı kızdırmış olmasından korktum. Nuşirevan biraz düşündü. Acaba bize ne gibi ceza verecek diye düşünürken:

HİKAYELER

- Ey Arap, galiba sen haklısın... Memleketimde bulunan herkesin rahatça, huzur içinde uyuyabilmesi için benim uyanık olmam lazımdı, dedi.

Biraz sustu, sonra bir haftaya kadar olayın sorumlularının ortaya çıkarılacağını söyleyip bizi gönderdi. Bu arada bir haftalık konaklama masraflarımızı da karşılayacağını söyledi.

Bir hafta sonra saraya gittik. Nuşirevan bizi huzuruna çağırttı. İçeri girince devemizi gördük. Hem şaşırılmış hem de sevinmiştik. Sonra para kesemizi de bize uzattı ve "bununla ne yapacaksınız?" diye sordu. Biz de, memleketimizde satmak için kumaş, itriyat gibi şeyler alacağımızı, iki gün sonra da yola çıkacağımızı söyledik.

Nuşirevan:

- Şehirden çıkarken, biriniz şehrin iki kapısından biri olan Güneş Kapısı'ndan, diğeriniz de Ay Kapısı'ndan çıkın, diye bizi tembihledi.

İşlerimizi bitirdikten sonra yola koyulduk. Ömer Güneş Kapısı'na, ben de Ay Kapısı'na yöneldim. Dışarı çıkarken, kapının üzerinde süslü elbiseler içinde birinin asılmış olduğunu gördüm. Yakından bakınca onun şehrin güvenliğinden sorumlu olan Şahnepehev olduğunu anladım. Kapıdaki nöbetçiye:

- Bunu neden asmışlar, diye sordum.

Nöbetçi:

- Tahkikat sonucunda hırsızlarla birlikte çalıştığı öğrenildi. Çaldıklarının bir kısmı ele geçirildi. Kendisi de ibret için buraya asıldı, dedi.

Dehşet içinde oradan uzaklaştım ve Ömer'le buluştum. Ona gördüklerimi anlattım. O da bana Güneş Kapısı üzerinde güzel giyimli bir gencin asılmış olduğunu gördüğünü, nöbetçilere onun kim olduğunu sorduğunu ve Nuşirevan'ın oğlu olduğunu söylediklerini anlattı. Meğer, Şahnepehev ile Nuşirevan'ın oğlu ortak olup, bu hırsızlarla işbirliği içindeymişler. İbret olsun diye ikisi de şehrin iki kapısına asılmışlar. Bu hadiseyle Nuşirevan'a niçin adil denildiğini daha iyi anlamış olduk."

Amr b. As susar. Sonra:

- Ey adam, anladın mı şimdi Ömer'in bana bunu niçin yazdığını? Nuşirevan, mecusi olduğu halde adalet uğruna kendi oğlunu bile feda etti. Halife, "Biz Nuşirevan kadar adil değil miyiz ki, sen cizyesini ödeyen, emanımız altında bulunan birine böyle davranıyorsun?" demek istiyor. Vazgeçtik, yoksa Ömer'in adaleti bizi mahveder..."

ÖRNEK SAHABE HZ. EBUBEKİR EFENDİMİZDEN

"Ne kadar büyüksün Ey Ebubekir!

Ebubekir vefat etmiş, Ömer hilafeti teslim almış, devlet emanetlerini inceliyor bir akşam vakti. Sandıklar açılıyor, evraklar ve mali hazineye ait altınlar, dirhemler tasnif edilip devir teslim yapılıyor. Evrakları tek tek inceleyen Ömer sandıklardan birinde bir kavanozla karşılaşılıyor. İçi dirhemlerle dolu kavanozu merak ederek açıyor. İçinden şu not çıkıyor:

"Ben ki; Allah Rasülü'nün Halifesi Ebubekir. Hilafetim süresince devlet hazinesinden bana bağlanan maaşı almaya hayâ ettim ve hiç kullanmadım. Çünkü bulunduğum makam; tebliğini ücretsiz, Hak Rızası için yapan Rasül makamı idi. Tamamen kendi gayretimle geçindim. Benden sonra gelecek halifeye teslim edilmek üzere tüm maaşım bu kavanozdadır. Devlet hazinesine kaydedilsin!"

Hayatı Ebubekir'le hayır yarışına dönüşen Ömer olduğu yere öylece çöker. Ağlamaklı vaziyette şunları söyleyecektir:

-Ne kadar büyüsun Ya Ebûbekir! Hayatında seni geçmeme fırsat vermedin, vefatın sonrasında da buna imkân tanımıyorsun. Ne kadar büyüsun Ya Sıddik!"

AHLAKLI DAVRANIŞ VE HZ. ÖMER

"Hz. Ömer (r.a) halifeliği döneminde gece sokaklarda dolaşır, halkın emniyet ve huzurunu kontrol ederdi. Bir hastanın feryadını duysa durup ilgilenir, derdine çare olmaya çalışırdı. Bir çocuğun ağladığını işitse, sebebini sorar ve yardımına koşardı.

Bu maksatla dolaşırken bir gece yarısı evin birinden bir ses duyar. Ana ile kız arasında geçen bir münakaşaya şahit olur. Kızın anasına karşı dürüst ve tatlı sözlü hareketi Hz. Ömer (r.a)'ın gönlünü fetheder. Kız:

"- Anneceğim! Halife'nin süte su katmama emrini duymadın mı? Nasıl hile yapabiliriz? Kötü bir iş bu." diye konuşur. Annesi fikrinde ısrar eder ve:

"- Kızım! Bizim burada süte su koyduğumuzu halife nereden görecektir, nereden bilecek ve nasıl işitecek?" der. Kendince kızını ikna etmeye çalışır. Fakat imanını bütün kızcağız bu cevaptan hoşnut olmaz. Süte su katma işini asla doğru bulmaz.

"- Anneciğim! Bu yapılanı bu saatte halife Ömer görmüyorsa da Allah Teâlâ görüyor." diye cevap verir. Hz. Ömer (r.a) imanını bütün bu kızcağızın cevabından pek hoşnut olur. Dürüstlüğüne hayran kalır. Ruhunda taşıdığı bu imanın bir mükâfatı olarak onu oğlu Âsım'a nikâhlar."

Ve şüphesiz sen, pek büyük bir ahlak üzerindesin

(68/Kalem 4)

AYET-İ KERİME'NİN AÇIKLAMASI

Kitabımız Kur'an-ı Kerim bizim hayatımızda bize yol gösterici, bizim el kılavuzumuzdur. Peygamberimiz Hz. Muhammed (s.a.v.) ise bize bu el kılavuzumuzu en iyi şekilde öğretecek olan ve bizi kendisine uyduğumuz takdirde cennete taşıyacak olan liderimizdir. Nitekim bunu da kitabımız Kur'an-ı Kerim'de bu ayeti kerimeyle Rabbimiz bize vurgulamaktadır. Ayeti kerimede "pek büyük ahlak üstün ahlak" ile Hz. Peygamber'in sahip olduğu ahlakın "Kur'an Ahlakı" olduğudur.

Bu ayetteki iki anlam vardır. Birincisi; insanları hidayete götürebilmek için katlandığı bütün bu eziyetler yüksek bir ahlak üzere olduğundandır. Aksi takdirde, zayıf ahlaklı olan bir insan bunlara tahammül edemez. İkincisi; Kur'an'ın yanında sırf senin bu yüksek ve temiz ahlakın, kâfirlerin sana delilik ithamlarında bulunmalarına karşı açık bir delildir. Onların bu ithamları tamamen dayanıksız bir yalandır, çünkü yüksek ahlak ve delillik bir arada bulunamaz. Deli, akli dengesini kaybetmiş kimsedir. Öte yandan, bir kimse de bulunan yüksek ahlak, o kişinin sağlam bir akıl ve fıtrata sahip olduğunun ve zihni dengesinin gayet yerinde olduğunun delilidir.

Resulullah'ın ahlaki meziyetlerinin Mekkelliler tarafından çok iyi bilindiği malumdur. Aslında buna işaret etmek yeterlidir. Mekke de bulunan her akıl sahibi insan peygamber gibi yüksek ahlak sahibi bir kimseye mecnun demenin ne kadar hayasızlık olduğunu düşünmek zorunda kalacaktır.

Allah resulünün ahlakı en güzel şekilde Hz. Aişe'nin şu sözü tarif etmektedir. "O'nun ahlakı Kur'an idi. Bunun anlamı şudur. Resulullah yalnızca Kur'an'ı talimatları insanlığa tebliğ etmekle kalmamış o talimatları kendi zatında da tatbik etmiştir. Eğer Kur'an bir şeyin yapılması için emir vermişse onu ilk önce kendi nefsinde uygulamış ve eğer bir şeyden menetmişse gene en fazla kendisi o şeyden sakınmıştır.

Kur'anın fazileti olarak saydığı sıfatlarla muttasıf, kötü saydığı sıfatlardan da kendini uzak tutan idi.

Başka bir rivayette gene Hz. Aişe şöyle anlatıyor; "O hiçbir zaman kendi hizmetinde bulunan birisini dövmemiş, hiçbir zaman bir kadına el kaldırmamıştır. Allah için cihattan başka hiçbir yerde hiçbir zaman kimseye eliyle dahi vurmamıştır. Kendisi için kimseden intikam almamıştır. İki yoldan kolay olanı seçmek onun sünnetiydi. Ne var ki kolay olan günah ise müstesna, o zaman ondan en uzak kalan o olurdu. Hz. Enes (r.a.) diyor ki "Ben Allah Rasulü'nün on sene kadar hizmetinde buldum. Hiçbir zaman öf dememiş, hiçbir zaman bana bunu niye yaptın, bunu niye yapmadın dememiştir.

Sonuç itibarıyla bize hayatımızda uygulamamız için gönderilen kitabımız Peygamberimizin de üstün ahlakıyla bize bunu tebliğ etmesi sonucunda bir şekilde bizim lehimize olacaktır. Ve Allah'ın izniyle cennetin kapıları bizim için açılacaktır.

"Kıyamet gününde mü'minin terazisinde güzel ahlaktan daha ağır bir şey bulunmaz. Allah çirkin hareketler yapan ve kötü sözler söyleyen her kişiden nefret edip buğzeder ve onları sevmez."

(Tirmizi, Birr 61)

HADİS-İ ŞERİFİN AÇIKLAMASI

Su dünyada bir mü'minin bütün çabası Allah'ın huzuruna eli boş varmamak, sevaplardan başka hiçbir şeyin fayda vermeyeceği o dehşetli hesap gününde, ilahi huzura makbul ibadetlerle çıkmaktır. Bu hadiste de peygamberimiz bize bu konuda önemli bir ipucu vermekte, amellerin değerlendirildiği kıyamet gününde en makbul ibadetin güzel ahlak olacağını bizler için vurgulamaktadır. Zira bütün ibadetlerin tek hedefi, insanı güzel ahlak sahibi yapmaktır. Kıldığımız namazlar, tuttuğumuz oruçlar, verdiğimiz zekât ve sadakaların hepsi bizi olgunlaştırmak mükemmel ahlaka götürmek için farz kılınmıştır. Zira Allah Teâlâ'nın bizim namazlarımıza, oruçlarımıza, zekât ve sadakalarımıza ihtiyacı yoktur.

Bunlar ahlak ve amellerimizi mükemmel hale getirmeye birer vesiledir. Allah'a iman eden bir kimse, güzel ahlaki sayesinde ebedi kurtuluşa erecektir. Hadisi şerifin ikinci kısmında Allah Teâlâ'nın sevmediği hareketlerden söz edilmekte bunların kötü ve çirkin sözler olduğu ifade edilmektedir. Peygamber Efendimiz olgun bir Mü'minin hiç kimseye lanet okumayacağını, kimseye kötü bir davranışta bulunmayacağını, kimseye kötü bir söz söylemeyeceğini ve hiçbir çirkin harekete yeltenmeyeceğini bildirmiştir. Yaptığı kötü işlerle, söylediği çirkin sözlerle insanları rahatsız eden kimseler, hem dünyalarını hem de ahretlerini perişan ederler.

PEYGAMBERİMİZİN (SAV)

ÖRNEK AHLAKI

ABDURRAHMAN AZZAM

Yakıcı güneş değil, ısıtıcı nur, susatıcı çöl değil, doyurucu pınar, yaratının çepeçevre aşk ve rahmetiyle kuşattığı yegâne varlık sebebimiz; Hz. Muhammed(sav).

O bir kitaptır, Allah'a kul, halka makbul olmak isteyenler, o kitabın hayat sayfalarından gözlerini ayırmamak zorundadırlar.

O'nu tanıyamamak, Allah'ın büyük nimetine küfran manası taşır. İnsan, aşk denen eşsiz iksiri yaşayabilen tek mahlûktur. En kâmil manasıyla aşka layık tek insan O'dur.

"Bu kitap taşlaşan gönüllerimize aşkın yumuşatıcı milteminden esintiler sunmaktadır. Bilmeliyiz ki, hepimiz aşka muhtacız. Hele Resul-i Ekrem'in aşkına..." Mısırlı İslâm âlimi Abdurrahman Azzam tarafından Arapça olarak kaleme alınan Peygamberimizin Örnek Ahlakı kitabı Prof. Dr. Hayreddin Karaman'ın çevirisi ile okuyucuya sunulmuştur.

Güzel ahlâkı tamamlamak için Allah tarafından gönderilen insanlığın gerçek önderi Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed (sav)'in sözünde durması, az ile yetinmesi, cesareti, tevazusu, hoşgörüsü, merhameti, konuşması, siyasi ve idari hayatının anlatıldığı kitapta Peygamber Efendimiz (sav)'in güzel ahlâkı örneklerle kaleme alınmıştır. Unutmamalıyız ki çocuklarımızın ve gençlerimizin örnek alabilecekleri en mükemmel insan, Peygamber Efendimiz (sav)'dir.

PEYGAMBERİN

AYNALARI

ALİ URAL

Ayna döndü; o gümüş gölde belirdi bir bir suretler. Aynaları döndürdü kendine, yelken açtılar bir bir.

Dudakları kıpırdadıkça doldurdu rüzgâr göğsünü teknelerin. İsrail'in suruyla yükseldi dalgalar göğe.

Kopmadı kıyamet, hayır!

Bir kıyamet tatbikatı bütün zamanlar adına yeryüzünde. Büyük ayna, yüzlerce ayna tarafından kuşatılmıştı.

"Teslim almak için değil, teslim olmak için sarıldı etrafı." Yaşadığımız sırda Peygamber Efendimiz (sav)'in ahlâkını örnek alan kimselere olan ihtiyacımızı çok daha fazla hissetmekteyiz. Ali Ural'ın kaleme aldığı "Peygamber'in Aynaları" adlı eser hissedilen bu ihtiyaca binaen örnek alınsın, doğruluktan yana olan insanların sayısı artsın, güzel ahlâk sahibi insanlar çoğalsın diye Peygamber Efendimizin ahlâkını ve O'nu örnek alan ashabının yaşamını anlatmaktadır.

Sahabiler Peygamber'in dostuydu. Birbirlerini andırırlar. Mü'min, mü'minin aynasıdır hadisine, onlar birbirlerinin aynasıdır. Peygamber dostlarının aynası, dostları Peygamber'in. Onlardan birine bakan bir diğeri görür. Otuz üç sahâbi, otuz üç ayna. "Subhanallah" diyerek açılıyor aynaların örtüsü.

KILAVUZ KİTAP

EPİKTETOS

Kılavuz kitap Epiktetos'un öğrencilerinden Arrian tarafından, Söylevler'in ahlâkla ilişkili pasajlarından derlenmiş bir el kitabıdır. Epiktetos günlük hayattaki olaylarla örnekleme yaparak, felsefeyi uygulanabilir hale getirmiştir.

"Her bulunduğun eylemi düşünerek ve bilerek yap! Akıl, doğru ile yanlış ayırt etmek için sana verildi, her adımında onu özüne danışarak kullanmayı ihmal etme!"
"Meselenin ne olduğunu, kendi tabiatının neyi kaldırabileceğini düşün. Güreşçi olmayı düşünüyorsan, omuzlarına, sırtına ve uyluklarına bak; çünkü farklı kişiler farklı işler için yaratılmışlardır."

"Her şeyin iki tutacağı vardır, birisi onu taşıyabilir diğeri taşıyamaz. Eğer kardeşin sana bir yanlış yaparsa, meseleye bu yapılan yanlış yönünden bakma, oradan onu taşıyamazsın. Fakat diğer açıdan bak, hatırla ki o senin kardeşindir, onunla birlikte büyüdünüz, bu tarafından tutarsan onu taşıyabilirsin."

AHLAK

NURETTİN TOPÇU

"Utarma veya hayâ duygusu hem izzet-i nefsin, hem de şeref ve haysiyetin bizdeki bekçisidir. Onunla hem kendi izzetinefsimizi koruruz, hem de başkalarının izzetinefsine saygı duyarız. İnsanlara sevgimiz yüzünden onların şeref duygularını da incitmekten utanırız. Utanmayan, hem sevgisi, hem de insanlık değeri olmayan kişidir."

Kaleme aldığı eserler ile hayatımızda olumlu izler bırakan, düşünce dünyamızda yeni ufuklar açan Nurettin Topçu, ahlâk kavramı ile derinden ilgilenmiş bu konuda fazlaca eser yazmıştır. Bu eserlerden biri olan "Ahlâk", lise 1 ve lise 2 sınıfları için yazdığı bir ders kitabıdır. Ahlâk araştırmaları medeniyetlerle beraber başlar. Madde dünyasının tanınmasından ruh dünyasının tanınmasına geçiş, ahlâk bilgisine başlangıç olmuştur. Ahlâk kavramını tanımak hayatımızdaki karşılığını anlamak için okunması gereken eserlerin başında gelmektedir.

"Öğrenmek zekânın, yapmak ahlâkın işidir."

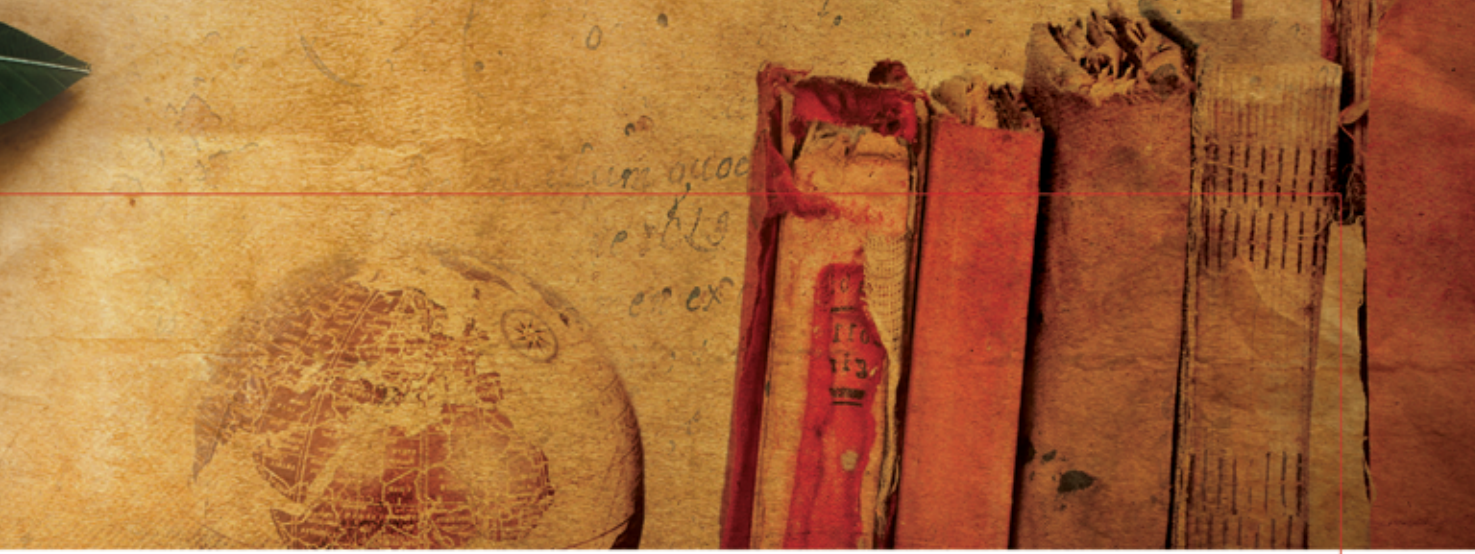

ŞEHİRİN ÖLÜMÜ

Duvarlar çıkıyor önüme
 Şehrin mahpus yüklü duvarları
 Hiçbir sır kalmamış ardında hiçbir duvarın
 Nereye gitti diyorum benim elbisem nerede
 Şehir soyunmuş diyor biri
 Şehrin elbisesini çalmışlar
 Bütün şehir çöküyor yüzünde bir insanın
 Şehir boğuluyor içinde insanların kan gibi bir sesle
 Mor bir kabus çöküyor üstümüze
 Parkta son ağaç da ölüyor intiharı hatırlatan bir
 ölümlü
 Veda çizgisi
 Kalabalık toplanıyor büyük meydanlara
 ----- Aşka veda
 İnsanlar geçiyor yollardan
 ----- İnanca veda
 Şehir kapanıyor içine
 ----- Toprağa veda
 Dolaşılıyor bir heykelin taştan eli üstlerinde
 insanların
 Kuşlar göç ediyorlar bulutlar göç ediyorlar
 Yüzünde son gülümseme kaybolurken çocukların
 ----- İnsana veda
 Bir gezgin adam
 Bir adam belki de en çok bir rüzgardır şimdi
 Sisli yabancı gölge gibi gezgin bir rüzgar
 Şehri bir yabancı gibi dolaşılıyor
 Şehrin mabetleri bir bir tüketiyor
 Başlıyor içinde sonsuz susuzluk
 Avuçların içi terliyor.

Kaos
 Kirlî yollar kapansın sular akmasın deniz
 sığmasın kabına
 Gün batmasın aydınlatsın yüzlerde
 umutsuz mahkumluğu
 Makineler çalışsın taşlar yarılsın ortalarından
 Anneler ağlamasın çocuklar gülmesin
 Gök çöksün toprak başkaldırsın su sussun
 Ağaçlar durmasın bütün saatler dursun
 Durmasın ulu rüzgar şehri göklere savursun.
 Durum
 Makinalar bir elin baş parmağını çarmıha geriyorlar
 Akıl bir akreptir intihara hazır.
 Anı
 Bizim ellerimiz vardı şimdi onlar nerede
 Kadife gibi okşardık çocuk yüzlerini şimdi onlar
 nerede
 Şehirde evler olurdu sıcak odaları olurdu evlerin
 Sığınacak yatakları olurdu bu bizim yatağımız
 derdik
 Bayram günleri donanırdık su gibi yumuşardı
 yüreklerimiz
 Camilere dolardık tüm olmaya ererdik
 Biz vardık şimdi o biz nerede.
 Bitiş
 O en öksüz köşesine sığındığımız yalnızlığın
 Yalnızlığın teselli çiçekleri üstümüze
 Göçen son kuşların sedef gagalarından dökülür
 Şehir bir mahşer gibi içimizde ölür.

1968
 İstanbul
Erdem Bayazıt

DESİNLER DİYE

Şu insan denilen, iki cinsiyet;
Bazen, şeytan ile kurar ünsiyet.
Namus, şeref, hayâ, edep, haysiyet,
Ne bulursa harcar.. Desinler diye...

Kimi var, öyle bir süsler ki sözü;
"Allah" derken bile, reklamda gözü.
Kırk yılda bir kollar, iki öksüzü,
Ne cömert bir insan.. Desinler diye...

Kimi, iffetini koyar masaya;
Sattıkça doldurur, çelik kasaya,
Bir maymuncuk bulur, her tür yasaya,
Ne akıllı insan.. Desinler diye...

Kimi, şuuraltı, cinsel özürü;
Dürüst evliliğe, kalbi mühürlü..
Kolyesi boynundan, çıkmaz bir türlü;
Ne çapkın bir erkek.. Desinler diye...

Kimi var, modanın dümen suyunda,
Teşhir hastalığı vardır huyunda.
Kimlik arar durur, etek boyunda;
Ne modern bir kadın.. Desinler diye...

Kimi, kırkbeşini devirmiş çoktan;
Bütçe delik deşik, anlamaz yoktan..
Kaşları kemandır, kirpikler oktan;
Aman ne hoş kadın.. Desinler diye...

Kimi, yaşlandıkça isyankâr olur,
Yıldı bir çâreyi neşterde bulur.
Altmışlık cildini, gerdirir durur;
Hâlâ güzel kadın.. Desinler diye...

Kimi, beş yıldızlı salon züppesi;
Eğildikçe, yer süpürür cübbesi.
Kopacak gibidir, o kalın sesi;
Ne nâzik bir insan.. Desinler diye...

Kimi, gönül vermiş, güyâ bilime;
Beyni muhâliftir, akli selime.
Ezberlemiş, birkaç yaban kelime;
Ne kültürlü insan.. Desinler diye...

Kimi, şöhret yapar, ilim vesile,
Allah rızasını, düşünmez bile..
Tepeden bakar ki, cümle câhile;
Ne âlim bir insan.. Desinler diye...

Kimi, iflâs etmiş, ahlâktan yana,
Politik virüsler, karışmış kana.
İhânet vız gelir, hatta vatana;
Siyaset cambazı.. Desinler diye...

Kimi, kıyâmeti, almaz nazara;
Râzı olmaz taştan, normal mezara.
Mermer ısmarlatır, türlü pazara;
Ne büyük adammış.. Desinler diye...

Daha kimler var ki; saymakla bitmez
Hiçbirine, doğru kelâm, kâr etmez.
Gaflet kapısından, ölse de gitmez;
Son nefeste bile, Desinler diye...

(1993)

Cengiz Numanoğlu

KARDAN AYDINLIK

I-
Gecenin geç saatlerinde,
karanlığın içinden,
Çadırının penceresinden baktı dışarı:
Kar yağıyordu sessiz sessiz...

II-
Televizyonunu kapattı.
Yorulmuştu. Şöyle bi esnedi, gerildi.
Pencereye yöneldi, cam buğulanmıştı.
Eliyle camı sildi. Kar yağıyordu sessiz sessiz...

I-
Çadırının içine yöneldi birden hedefsiz...
Torunları kıvrılmış, üzerlerinde bir battaniye uyuyorlardı.
Sonra gelinine ilişti gözleri;
Hüzünlü, mahzundu ve yaşlı...

II-
Pencereden dışarıyı seyredirken afacan küçük oğlu
"baba" diyerek geldi.
Hala neden uyumadın, nidasıyla kızdı ama güldü içinden.
Bir kahve yaptı eşi
Ve başladılar; pencerenin önünde, dışarıyı seyredirken
yudumlamaya...

I-
Sorgulamaya başladı. Nedendi bunca yaşananlar,
Doğup büyüdüğü, yaşlandığı topraklarda, nedendi bunca
yaşananlar.
Bomba sesleri, savaş çığlıkları vardı da;
Çocuklara neden yapıyordu bunlar,
piri faniler; neden düşmek zorunda kalmıştı yollara!
Peki ya kadınlar (onları düşünürken düşünceleri boğazına
düşümlendi, boğulacaktı.)

II-
Kahvesini yudumlarken karın yağışını seyre daldı:
Ne kadar narin yağıyorlardı; her biri farklı ancak aynı hedefe
yönelmiş,
Hedef aynı ancak
Hiç biri inerken yer küreye,
incitmiyor birbirini...

I-
Her şeyin bir ahlakı olmalı değil miydi?
İman ettiği peygamber gönderirken bu topraklara, ashabını
(Mute savaşı)
"kadınlara, çocuklara dokunmayın, yaşlılara dokunmayın,
hatta ağaçlara da zarar vermeyin buyururken;
Her şeyi öğrettiği İNSANLIĞA, savaş ahlakını da öğretmiyor
muydu?

II-
Düşen kar tanelerini gözyaşları ile yaran; bir adam, bir kadın ve
iki çocuğun,
şehrin doğusundan, karın arkasına gizlenerek yürüdüğünü fark
etti.
Büyü bozulmuştu sanki.
Attıkları her adım biraz ürkek, biraz korkak, ama soğuktan
olacak en çok titrekti.
Perdeyi çekecek oldu.
Elleri çektiyse de perdeyi, yüreği araladı yeniden...
İman ettiği peygamber yaşama ahlakını öğretirken;
"Müslüman müslümanın kardeşidir, ona sırtını dönmez"
buyurmamış mıydı?
Şöyle bi durakladı.
Eşinin meyveler hazır sesiyle, yüreğini de kapadı.

III-

Uyandı birden, açtı gözlerini.
Sabaha kadar bir o tarafa bir bu tarafa dönüp durmuş,
Aynı şehrin (Halep) bir doğusuna, bir batısına gidip
gelmişti rüyasında...

Kendi kendine söylendi;
Ahlaksızlara yine ahlak öğretecek,
Kimsesizlere yine kimse olacak,
Kardeş olmayana kardeşliği öğretecek
Kardeşse kardeşliğini bilecek
Bir kendi kalmıştı,
Bir de mazlumun hamisi,
Ümmetin büyük abisi, ülkesi...

Umutla dolarken bakışları
Mırıldanmaya başladı dudakları:
Gergin uykulardan, kör gecelerden,
Bir sabah gelecek kardan aydınlık...

FAHRİ EKİCİ
DKAB ÖĞRETMENİ

“Her binanın bir temeli var, İslam binasının temeli de güzel ahlâktır.”

Abdullah bin Abbas

“En kötü düşmanlarımız cahil ve basit insanlar değil, okumuş ve ahlâkları bozuk olanlardır.”

Graham Greene

“Üstünlüğün en büyüğü, güzel ahlâktır.”

Hz. Ali (r.a.)

“Yoldaşların en iyisi güzel ahlâktır, arkadaşların en iyisi akıldır, edeb ve terbiye, en iyi mirastır ve kendini beğenmekten daha büyük gerilik ve cahillik olamaz.”

Hz. Ali (r.a.)

“Ahlâk, tam olarak bize nasıl mutlu olacağımızı gösteren bir doktrin değildir; fakat o bize kendimizin mutluluğa, nasıl layık olabileceğimizi öğretir.”

Immanuel Kant

“Ahlâk; insan nefsinde yerleşen öyle bir melekedir ki fiiller, hiçbir fikri zorlama olmaksızın, düşünüp taşınmadan bu meleke sayesinde kolaylık ve rahatlıkla ortaya çıkar.”

İmam-ı Gazali

“Bir ülkenin geleceği ve ilerlemesi sağlam kalelerle, güzel binalara ve milli gelire değil, o insanların ahlâki değerlerine bağlıdır.”

Martin Luther King

“Ahlâklı insan basit ve dürüsttür, kişisel gururu yoktur.”

Lao Tzu

BİR YATILI OKUL HİKAYESİ

KORO

Yönetmen:
Christophe Barratier

Oyuncular:
Gérard Jugnot, François Berléand, Jacques Perrin

Tür:
Dramatik komedi

Koro filmi savaş sonrası Fransa'da 1949 yılında geçer. İşsiz bir müzik öğretmeni olan Clement Mathieu Fransa'da sorunlu erkek çocukları için eğitim veren bir yatılı okuldan gelen bir teklif üzerine işe başlar. Bu okul, egoist, oldukça asi ve disiplinli bir müdür olan M. Rachin tarafından yönetilmektedir. Müdür, sorunlu öğrencilere hücre cezası ve dayak gibi acımasız cezalar vererek disiplini sağlamaya çalışmaktadır. Bu gibi cezalar ile hiçbir sonuca varılamayacağını düşünen Clement, cezaların caydırıcı olmadığını ve aksine öğrencileri ispiyonculuğa özendirceğini, aralarındaki çatışmanın artacağını düşünür.

Clement Mathieu'yu okuldaki baskıcı eğitim ve çocukların umursamaz tavırları hayal kırıklığına uğratsa da onların üzerinde disiplini sağlamanın tek çaresi en iyi bildiği aracı yani müziği kullanmaktır.

Clement Mathieu müziğin gücüyle zorlukları aşacağına inanarak okul genelinde kurduğu koro ile herkesin hayata bambaşka bir pencereden bakmasını ve onların disipline uymasını sağlayacaktır. Asla "asla" deme çünkü her zaman söylenecek yeni bir şey vardır.

BAB' AZİZ

Yaşı ilerlemiş ve kör bir derviş olan Bab' Aziz ve onun küçük torunu Ishtar'ın hikâyesini ele alan filmde konu, 30 yılda bir çölde hiç kimsenin bilmediği bir yerde yapılan ve dünyanın her yerindeki dervişlerin akın akın gittiği bir derviş toplantısı etrafında şekillenmektedir. Bu toplantıya giden Bab' Aziz ve torunu Ishtar çıktıkları uzun çöl yolculuğunda ilginç insanlarla karşılaşır ve Bab' Aziz torununa hikâyeler anlatır. Dedenin toruna öğütleri, aslında tüm insanlığın alması gereken öğütlerdir. Film, insanın hayat yolculuğunun özeti mahiyetindedir. İnsana varlığının amacını hissettirip, dünyada bulunma sebebi üzerine tekrar düşündürmektedir. "Dünyadaki insan sayısı adedince Allah'a giden yol vardır."

"Ölüm bir son olabilir mi hiç? Başlangıcı ölüm olmayan bir hayatın, sonu ölüm olur mu hiç?"

İMKÂNSIZ OLASILIK

İmkânsız Olasılık filmi, idealist bir matematik öğretmenin çevresinde gelişir ve gençlik sorunları, madde bağımlılığı gibi ahlaki bozulmayı konu edinir. Kendi okuduğu liseye yıllar sonra sözleşmeli öğretmen olarak gelen Tarık'ın hatıralarını ve kaybettiği abisini yeniden hatırladığı semtte, onun okuldaki öğrencilerini kurtarma hikâyesini anlatır. Öğrencilere sadece matematik dersi vermeyen Tarık, öğrencileri bonzai ve diğer belalardan da kurtararak iyi birer birey olmasını sağlama adına mücadeleler verir. Tarık öğretmen yaşadığı olumsuzluklara rağmen umudunu hiç kaybetmeden bildiği yolda ilerler. Herkesin umudunu kestiği kaybedenler sınıfı öğrencileri, öğretmenleri Tarık sayesinde kendilerinin farkına varacaklar ve kendilerini değerli hissedeceklerdir. Tarık öğretmen öğrencilerinin hayatta kalmasını değil yaşamalarını istemektedir. Birlikten, umuttan güzel günler doğar.

Aşağıdaki sorulara cevap vererek bir kompozisyon yazmaya ne dersiniz?

- Güzel ahlak nedir?
- Güzel ahlak nasıl kazanılır?
- Güzel ahlakın kişiye getirdikleri nelerdir?
- İslam dini neden güzel ahlaka önem verir?
- Bir ömür boyu güzel ahlakı muhafaza etmek için nelere dikkat etmeliyiz?

YORUMLUYORUZ...

"Kıyâmet günü, mü'min kulun terazisinde güzel ahlâktan daha ağır bir şey bulunmaz. Allah Teâlâ çirkin hareketler yapan, çirkin sözler söyleyen kimseden nefret eder."
(Tirmizî, Birr, 62)

"Ben, ancak güzel ahlâkı tamamlamak için gönderildim."
(Muvatta, Husnü'l Halk, 8; Müsned, 2/381)

Yukarıdaki sözden yola çıkarak vefa hakkındaki düşüncelerinizi kısaca yazınız.

KELİME AVI

G	P	R	E	A	O	M
Ü	A	H	L	A	K	A
Z	M	N	T	I	M	N
E	I	E	K	L	T	E
L	L	S	D	C	D	V
A	K	F	K	E	R	İ
H	A	G	L	G	P	Y
L	L	R	C	F	E	A
A	H	L	A	K	İ	T
K	A	F	D	C	L	E

AHLAK

EDEP

GÜZEL AHLAK

MANEVİYAT

AHLAKLI

AHLAKİ

Şehirli olmak aynıcalıktır

T: 0.332 221 96 60

Hanaybaşı Mahallesi
Parlı Sokak No:36
Selçuklu/KONYA

www.konyasehirkoleji.com

KONYA ŞEHİR KOLEJİ